

MÚSICA

Ariana Grande exerceix de diva al Sant Jordi

12.000 persones acompanyen la cantant de Florida en el concert de Barcelona

Crònica

XAVIER CERVANTES
BARCELONA

Tot i que els controls de seguretat al Palau Sant Jordi ja es van intensificar després de la matança de la sala Bataclan de París, ahir es va reforçar la presència policial en els accessos al recinte que acollia el concert d'Ariana Grande. Encara és molt recent l'atemptat de Manchester durant l'actuació de la cantant de Florida. A la cita barcelonina hi van respondre 12.000 persones, segons les dades facilitades per la promotora Live Nation. El preu de les entrades, de 75 a 95 euros, només les més cares amb accés de privilegi al voltant d'un escenari amb forma de martell. Per cert, la posada en escena va incloure un gran teló posterior per a les projeccions, però que només de tant en tant mostrava el que feia Grande a l'escenari. És a dir, la gent més allunyada de l'escenari no podia veure la diva, que en qualsevol cas sempre estava massa lluny del públic que no havia pagat les entrades preferents.

Com ja va passar en la visita de fa dos anys, Ariana Grande va comptar amb el suport entusiasta d'un públic eminentment adolescent, fins i tot infantil, que primer va fer cua per comprar samarretes i que després la va rebre amb una gran cridòria quan va aparèixer envoltada de deu ballarins i sense cap músic a la vista a les 21.48 h, amb més de tres quarts d'hora de retard.

L'Ariana Grande del 2017 ja no té aquell repertori tan prim que condicionava els concerts. Ara, gràcies al material de *Dangerous woman*, disposa de més arguments, alguns tan solvents com *Into you* (reservada per al final), *Everyday* (aquesta amb la col·laboració del raper Future ahir disparada en vídeo) i la balada *Let me love you*, cantada gairebé a les fosques, amb imatges de vitralls gòtics i les habituals exhibicions de la cantant, que no desaprofita cap oportunitat d'enfilarse als aguts.

El ritme del concert, però, va estar supeditat als canvis de vestuari. Cap sorpresa, forma part del discurs estètic d'aquesta mena de xous. Per exemple, una llarga pausa amb música però sense ningú a l'escenari va precedir un bloc amb tothom vestit de blanc i fent coreografies amb

Ariana Grande no va acreditar fotògrafs ahir i va facilitar fotos de la fase americana de la gira. LIVE NATION

bastons sobre ritmes *dance*. Més endavant el teló es va obrir i hi va aparèixer la banda, curiosament mentre sonava la veu enllaunada de Grande. Amb *Side to side*, el *hit* que en el disc comparteix amb Nicki Minaj (al Sant Jordi *present* en vídeo), l'escenari es va convertir en un gimnàs. Era el moment més sexual i l'inici d'una part de ritmes trencats, la de la diva vestida de gueto que de sobte també pot transformar-se en

diva disco; això sí, sense capacitat per eixamplar el registre vocal.

Cap al final, el Sant Jordi il·luminat pels telèfons va acompanyar diversos moments, com ara la versió d'*Over the rainbow* que està dedicant a les víctimes de Manchester. Va ser la interpretació més emotiva d'un xou irregular d'una hora i mitja en què Grande va exercir de diva, però lluny d'altres propostes que juguen a la mateixa divisió. —

ART

El MNAC compra 200 fotografies d'Oriol Maspons

ANTONI RIBAS TUR
BARCELONA

El Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) torna a estar d'enhorabona: gràcies a la Fundació Nando i Elsa Peretti ha pogut comprar 200 fotografies d'Oriol Maspons de les 7.000 fotografies sobre paper, negatius i altres materials que el mateix fotògraf va dipositar al museu el 2011. La compra, valorada en 50.000 euros, s'ha fet pública només dues setmanes després que la Fundació Palarq donés al museu els 125.000 euros necessaris per comprar en una subhasta una taula extraordinària de Lluís Dalmau, *Decapitació de Sant Baldiri*.

A més de l'adquisició de les fotografies de Maspons, el museu ha anunciat que el 2019 presentarà una retrospectiva de la seva obra, que inclourà les fotografies adquirides. Serà la segona exposició que li dedica, ja que l'any 1998 va organitzar l'exposició *Oriol Maspons. L'instant*

perdut. La relació de la Fundació Nando i Elsa Peretti amb aquest conjunt de 200 fotografies és anterior, perquè ja va finançar la feina de documentar, escanejar i netejar les fotografies del dipòsit. L'amistat entre Oriol Maspons i Elsa Peretti es remunta als anys daurats de la *Gauche Divine*, quan ella va posar per al seu amic en diverses ocasions (dos d'aquests retrats formen part de l'adquisició). "A més de la gran amistat, afecte i estima que sento i sentiré sempre per l'Oriol, estic contenta de poder contribuir a fer que tothom pugui conèixer millor l'obra d'un gran fotògraf català", diu Elsa Peretti al comunicat amb què es va anunciar l'adquisició.

El conjunt de fotografies està datat entre els anys 50 i 80 i reflecteixen els diferents vessants de la trajectòria de l'artista, des de treballs per a revistes com *Interview*, *l'Oleil* i *Paris Match* fins a imatges dels tres llibres de la col·lecció *Palabra e Imagen* de l'editorial Tusquets: *Poeta en Nueva York*, de Federico

Maspons va retratar un *Biquini* pioner a Eivissa. MNAC

García Lorca; *La caza de la perdiz*, de Miguel Delibes, i *Toreo de salón*, de Camilo José Cela.

Entre les fotografies que ara són propietat del MNAC també hi ha el mític retrat que Maspons va fer als membres de l'Escola de Barcelona —els poetes Jaime Gil de Biedma, Carlos Barral i José Agustín Goytisolo i l'editor Josep Maria Castellet—, i diversos autoretrats carregats d'humor que Maspons es va fer amb el seu soci, Julio Ubiña. També hi ha instantànies de Joan Miró pintant les vidrieres del COAC el 1969 i imatges relacionades amb les inundacions del Vallès. Segons fonts del museu, el preu el van fixar uns taxadors independents, i l'encarregat de seleccionar les fotografies va ser David Balsells, que en el moment en què es va efectuar el dipòsit era el conservador en cap de fotografia del museu. Precisament, la plaça de conservador de fotografia del MNAC està vacant i està previst que s'obri una convocatòria per cobrir-la pròximament. —